

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL SECTIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 1/90/2006

DECIZIE NR. 1/R-C

Şedinţă publică din 16.01.2007

Curtea compusă din:

Președinte: I. - judecător

Judecător: I.

Judecător: I.

Grefier: I.

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de intimata **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI Vrancea**, cu sediul în satul Vârciorova, str. 1 Mai nr. 1, județul Vrancea, împotriva sentinței nr. 1/16.01.2007, pronunțată de Tribunalul Vrancea – Secția Comercială și de Contencios Administrativ în dosarul nr. 1/90/2006, în contradictoriu cu intimata – contestatoare **S.C. Vrancea S.R.L.**, cu sediul în satul Vârciorova, nr. 1, Bl. 1, sc. B, ap. 1, județul Vrancea.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns consilier juridic Ion Teodori (fără delegație de reprezentare) pentru recurrentă – intimată și avocat George Popa pentru intimata - contestatoare, în baza împuternicirii avocațiale de la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Reprezentanții părților, având cuvântul arată că nu au alte cereri de formulat în cauză.

Curtea, în raport de această împrejurare, constată recursul în stare de judecată și acordă cuvântul asupra acestuia pe fond.

Consilier - juridic Ion Teodori, având cuvântul pentru recurrentă – intimată, solicită admiterea recursului pentru motivele expuse pe larg în scris și pe care le susține oral în ședință publică.

Avocat George Popa pentru intimata - contestatoare, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea hotărârii pronunțată de către instanță de fond ca fiind temeinică și legală.

CURTEA

Constată că prin sentința nr. 1 din 16.01.2007 a Tribunalului Vrancea a fost admisă acțiunea formulată de S.C. Vrancea S.R.L., a fost

anulată decizia nr. din 10.06.2006 și a fost trimisă contestația la D.G.F. pentru soluționarea pe fond.

Pentru a decide astfel *tribunalul* a constatat că S.C. S.R.L. a solicitat anularea deciziei nr. din 06.10.2006 ca nelegală și netemeinică sub motiv că D.G.F.P. a respins greșit ca tardiv introdusă contestația formulată de petentă împotriva procesului-verbal de sechestrul; că actul administrativ fiscal nu a fost comunicat contribuabilului sau reprezentanților acestuia și în consecință este introdusă în termen.

Analizând acțiunea, *tribunalul* a constatat că la 10.03.2006 a fost înregistrată contestația formulată de S.C. S.R.L. Vâlcea împotriva deciziei de impunere nr.399 din 11.06.2005, întocmită de organele finanțier fiscale; că la 20.06.2005 Administrația Fiscală a transmis prin poștă decizia de impunere nr.399 din 11.06.2005, returnată la 4.07.2005 cu mențiunea „înapoiat, expirat termenul de păstrare”; că la 6.07.2005 a fost expediat din nou actul de impunere care a fost, de asemenea, returnat la 10.07.2005, cu aceeași mențiune, după care Administrația Fiscală a publicat la 20.07.2005 pe internet, pagina ANAF – portatul DGFP – anunțul privind comunicarea actului administrativ fiscal către S.C. S.R.L. Vâlcea.

În concluzie, *tribunalul* a constatat că greșit a fost respinsă ca tardiv depusă contestația împotriva deciziei de impunere căci Administrația Fiscală nu a comunicat actul administrativ fiscal.

La 12.02.2007 S.C. S.R.L. a declarat recurs, criticând soluția primei instanțe ca nelegală deoarece tribunalul a făcut aplicarea greșită a art.87 Cod pr.civilă, în realitate textul incident fiind art.44 Cod pr.fiscală.

Se mai susține că Administrația Fiscală a comunicat actul de impunere la adresa declarată la Oficiul Registrului Comerțului, respectiv la nr.164 și că în procedura de soluționare a contestației a fost trimisă corespondența la adresa indicată de contestatoare, respectiv 165.

Recursul este fondat.

Este fondată critica recurentei, încadrată corect de aceasta în motivul prev.de art.304 pct.9 Cod pr.civilă.

Curtea constată că Administrația Fiscală a respectat regulile de comunicare prevăzute de art.44 Cod pr.fiscală. Astfel, aşa cum rezultă și din contestația formulată de contestatoarea S.C. S.R.L., aceasta are adresa sediului în nr.164, bl.27, sc.B, ap.3, județul . Din actele dosarului rezultă că, în adevăr, Administrația Fiscală a comunicat contestatorului adresa de impunere la adresa arătată mai sus, în data de 21.06..2005, și în data de 6.07.2005, cu confirmare de primire, și de fiecare dată corespondența a fost returnată de poștă (f.17-20).

În aceste condiții, corect, Administrația Fiscală a aplicat regulile de procedură privind comunicarea prin publicitate, reguli prevăzute în art.44 pct.3 cod pr.civilă. Astfel, la 21.07.2005 a fost afișat anunțul privind actul de impunere pe site-ul ANAF, portalul DGFP și la .2005 a fost afișat anunțul și la sediul DGFP Valcea (f.22-26).

În consecință, a fost îndeplinită procedura legală de comunicare a deciziei de impunere.

Faptul că nu a fost comunicat actul fiscal la sediul contestatorului, nu echivalează cu lipsa comunicării, aşa cum reține prima instanță căci, potrivit regulilor speciale ale Codului de procedură fiscală, comunicare se poate face și prin publicitate, regulă ignorată de prima instanță.

Curtea constată că și după regulile Codului de procedură civilă, într-o astfel de ipoteză, s-ar fi făcut comunicare prin publicitate potrivit art.95 din acest act normativ, astfel că textul art.44 din Codul fiscal nu este o noutate.

În fine, curtea constată că efectuarea procedurii de comunicare privind publicitatea a fost utilizată în ultimă instanță de Administrația Fiscală. Ea a încercat de două ori să comunice actul respectiv prin poștă la adresa contestatorului, însă din motive necunoscute ea nu a fost îndeplinită pentru că documentele au fost restituite. Legiuitorul a ales calea excepțională a comunicării prin publicitate pentru a nu da loc la abuzuri sau la tergiversări în soluționarea litigiilor, provocate prin refuzul de primire a corespondenței de către destinatari, sub motiv că ei nu ar fi destinatari, ori, din alte motive imputabile lor. În speță nu este imputabilă Administrației Fiscale comunicarea prin publicitate căci ea a încercat comunicarea prin poștă, la sediul contribuabilului, de două ori.

Prin întâmpinare contestatoarea solicită respingerea recursului.

Ea susține că a primit alte documente, pe aceeași adresă, de la Administrația Financiară și nu înțelege de ce nu a primit și comunicarea actului de impunere. Curtea constată că, la dosar există dovezi că au fost comunicate prin poștă, de două ori actele în litigiu și că au fost returnate actele transmise, astfel că nu poate fi pusă la îndoială încercarea de comunicare.

În concluzie, curtea constată că recursul este fondat și în consecință îl va admite.

Cu privire la tardivitatea contestației, curtea constată că, în adevăr, contestația este tardivă căci publicarea actului s-a efectuat la 26.07.2005 și este considerată îndeplinită comunicarea la 15 zile de la această dată, potrivit art.44 alin.3 din Codul fiscal. În consecință contestația trebuia să fie depusă în 30 de zile de la data comunicării, adică în luna septembrie 2005. Cum depunerea acesteia a fost făcută în 23.08.2006, adică cu o întârziere de aproximativ un an

de zile, rezultă că în adevăr contestația este depusă tardiv și deci decizia nr. din 10.02.2006 a D.G.F.P. nu este corectă.

Văzând și disp.art.312 alin.2 Cod pr.civilă, se va admite recursul, se va modifica în tot sentința primei instanțe în sensul că se va respinge contestația ca nefondată.

PENTRU ACESTE EMOTIVE ÎN NUMELE LEGII DE CIDE

Admite recursul formulat de intimata **DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A JUDETULUI**, cu sediul în ~~Calea str. Gheorghe Doja nr. 11, județul Pitești, împotriva sentinței nr.68/16.01.2007, pronunțată de Tribunalul Pitești - Secția Comercială și de Contencios Administrativ în dosarul nr. 6998/90/2006, în contradictoriu cu intimata – contestatoare S.C. ~~Interconstruc~~ - S.R.L.~~ str. Calea Doamnei nr. 14, Bl. 1, sc. B, ap.3, județul Pitești.

Modifică în tot sentința susmenționată și, pe fond, respinge acțiunea.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 4 mai 2007, la Curtea de Apel Pitești – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Grefier,

24.05.2007
Red.D.V.
EM/4 ex.
Jud.fond.Gheorghiu